

Čís. 10702.

Sudiště podle § 87 a) j. n.

Skutečným převzetím zboží ve smyslu § 87 a) j. n. rozumí se skutečnost vyvolaná prodátelem, kterou se sjednává kupiteli možnost, by nakládal se zbožím a o jeho jakosti se přesvědčil. Tím, že zboží mělo být posláno drahou nebo poštou, nezmocnil příjemce tyto dopravní ústavy, by přijaly zboží jeho jménem.

(Rozh. ze dne 18. dubna 1931, R I 213/31).

Žalobce zadal žalobu na sudišti podle § 87 a) j. n. K námitce místní nepříslušnosti soud první stolice žalobu odmítl. Rekursní soud zamítl námitku místní nepříslušnosti.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Dovolacímu rekursu nelze upřít oprávnění, neboť rekursní soud neposoudil věc po právní stránce správně, dospěv k úsudku, že jest považovati zboží za skutečně převzaté ve smyslu § 87 a) j. n., bylo-li odevzdáno dráze k dopravě. Skutečným převzetím zboží míní se zde totéž, co vyjádřeno v obchodním zákoníku (čl. 347 a 349 obch. zák.) výrazem dodání (Ablieferung), t. j. skutečnost vyvolaná prodátelem, kterou se sjednává kupiteli možnost, by nakládal se zbožím a o jeho jakosti se přesvědčil (viz Vážný, O ústrojí a příslušnosti soudů str. 187). Dodání ve smyslu článku 347 a 349 obch. zák. nastává však teprve, když se zboží dostane do skutečné moci kupitelovy, t. j. když buďto prodatel sám vydá zboží do rukou kupitele neb osoby jím ku přijetí zboží zmocněné, nebo, bylo-li zboží svěřeno dopravčímu, když tento se zbavil faktické moci nad zbožím a kupitel aneb osoba jím ku přijetí zboží zmocněná nabyla této moci (srov. rozh. sb. n. s. čís. 1100, 2310, 2522). Tím, že zboží podle objednacích listů mělo být posláno drahou nebo poštou, nezmocnili žalovaní tyto dopravní ústavy, by přijaly zboží jejich jménem. Jest tudíž přisvědčiti právnímu názoru soudu první stolice, že přijímací list na nákladní zboží nelze považovati za listinu, již lze prokázati skutečné převzetí zboží podle § 87 a) j. n.

Čís. 10703.

Pro žalobu o odvolání výroku (§ 1330, druhý odstavec, obč. zák.) není výlučně příslušným sborový soud (§ 21 zákona o nekalé soutěži).

(Rozh. ze dne 18. dubna 1931, R I 252/31).

Soud první stolice (okresní soud v P.) uznal rozsudkem pro zmeškání podle žaloby stavitele, domáhající se, by žalovaný sklenář byl uznán povinným, by svůj výrok, že žalobce jako podnikatel staveb